

15 września 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej

C048, 31/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3814.

Kl. 80 b 11.

Franciszek Łabuński
(Kowalewo, Polska)
i Otto Samp
(Kowalewo, Polska).

Sposób wytwarzania sztucznych kamieni młyńskich.

Zgłoszono 23 marca 1922 r.

Udzielono 19 grudnia 1925 r.

Powierzchnie mielące używanych dotychczas kamieni młyńskich muszą być po pewnym czasie na nowo ostrzone.

Wynalazek niniejszy dotyczy wytwarzania sztucznych kamieni młyńskich o takiej właściwości, że zużywanie kamienia nie pociąga za sobą wygładzenia powierzchni mielącej. Powierzchnie te pozostają stale chropowate.

Nowość wynalazku polega na tem, że drobno posiekane cząsteczki kamienne mieszają się z zaprawą magnezytową, rozrobioną roztworem chlorku magnezowego. Zaprawa ta przywiera znakomicie do drobnych cząsteczek kamienia, zużywa się jednak bardziej aniżeli tenże, wskutek czego wystają

stale z powierzchni sztucznego kamienia młyńskiego chropowate powierzchnie cząsteczek kamiennych.

Na 5 części wagowych drobno posiekanych lub zmielonych ostroziarnistych cząsteczek kamiennych bierze się 1 część wagową magnezytu. Po dokładnem zmieszaniu tych dwu składników z sobą rozrabia się mieszaninę roztworem chlorku magnezowego. Powstającą mieszaninę w postaci ciasta, miesza się tak długo, aż cząsteczki kamienne rozdzielią się w niej równomiernie. Masę tak sporządzoną wkłada się do form i pozostawia ją w nich przez 5 do 10 dni, zależnie od objętości kamienia.

Kamień wytworzony w sposób niniejszy

jest twardy i wytrzymały na ciśnienie. Zaprawa magnezytowa łączy twardsze cząsteczki kamienne silnie ze sobą, a przy zużywaniu się szybszem zaprawy występują stale z powierzchni mielącej chropowate cząsteczki kamienne. Osiąga się zatem ten skutek, że powierzchnie mielące nie stępują się nigdy. Oczywiście zagłębienia wpustowe, doprowadzające zboże muszą po dłuższym czasie być naostrzone, gdyż w tych miejscach zaprawa zużywa się znacznie.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania sztucznych kamieni młyńskich, znamieny tem, że drobne cząsteczki kamienne miesza się z zaprawą magnezytową, rozrobioną roztworem chloru magnezowego.

Franciszek Łabuński.

Otto Samp.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.